

עין משפט
נר מצוה

וידוע דהא מפרש בשמעתין דפליגי במטיל מוס כנעל מוס דרי
המחזיק אבר ורענן שר כדמריקן יקח א"ע"ש שטענא די מוס דמחזיק
היה לרענן כחיו ונבלד שלא ישחוט עליו דגורין דלמא אחי לאערומי
למקח אפי' כלא אחוז דס ורבי שמעון מיקל טפי דלא גזר ושרי
לנשות מוס עליו א"ע"ש שטענא מוס
במתכוין וזה דמפרשין טעמא דר'
שמעון במתכוין משום דבר שאין
מתכוין היינו טעמא משום דעל כרחיך
ממתי' לכל אררי ענין דירמא דבבית
מאן וזכר' אפי' ונבלד שלא יעשה די
מוס וצבירי'תא קתי וזכ"ל יקח אפי'
ע"פ שטענא די מוס אלא היינו טעמא
משום דצבירי'תא מיירי בשאין די רפואה
א"כ יקח צמקוס דכאן די מוס כמ'
באחוז א"י צבירי' שפמים הלכך חשבי כמ'
לחיות דס כמוס והוה ליה כמטיל מוס
כנעל מוס ואפילו במתכוין נמי שרי
לנשות מוס עליו א"ע"ש שטענא מוס

דלמא אחי לעשות צו מוס כשים לו
רפואה בעיני אחר ורבי שמעון לא
גזר אכל במתני' כשים לו רפואה
בביתא הרוק שאין עושה מוס ואפי'
הכי אסר ר' יהודה דגזר מקום שאין
עושה צו מוס אלא מקום שעושה צו
מוס ורענן גזר במקום שאין עושה
צו מוס ולאן גזר רבי שמעון אומר
באין לי אלא שלא

בו אין לי אלא שלא יתגרם לו ע"י אחרים על גבי האוחן כדי שיביא מום דאוחן ואמר ה"מ ששאר ע"י ע"ה מאליה חייב כמעט כי האי גונא מי מיחייב

[illegible]

ולאסיליו מאן דפטור מטיל מוס כבעל מוס מודה במתחך אחר ממתן
הא דהניסו והניסום תלויים בכסם וזאת אחר והתקן לגמרי ולי אסיליו
אומרת לא הוו מומין פירוש משום דצותהו בכסם ונראה דכרות היינו
הפוקדשין לאהר מוהינן. הוא מלי לממור למעטוי בזמן הזה תחשיב
אמר מוס ואמר כל מוס. השאל דרשו כולוה תנאי כל ותימה דבני
הגושים כי כל לרבות עירובו וכי תימא רבי אליעזר לא דרש
הא איכא תנאי טוהא וי"א [א] עקיבא בפרק החצריות וי"א
תנא בשום דוכאח [א] [א] עקיבא בפרק החצריות וי"א [א] עקיבא
למחר כל כרובה הוא ויפסק [א] דסוה [א] דף ס"א: כל האורח
דרש הכא כל מוס למטיל מוס כבעל מוס לא דרש התם כל דבר
דרש ר' יהודה כל דם לכן נראה דהתם טוה דבד שאלן סבר
תקטירו הני דוקא שאל דלמות ועל זה קאמר כמאן כר' אליעזר
כל לא דרש לרבות דבר שאלן סבר לרבות [א] **הנ"כ** שאר ע"פ
המחשה ולא תאסא משמע מדי דעשייה כגון לישא וערשה וצ"ל
גוונא פי מייחייב בו. [א] א"ע [א] הדדניק פת בתנור מייחייב התם משום
אין דרכה להמתחך כולה אלא אמו ד' לחיודה שנוע בשאור ואמו ד'
דמי למחלל בן דרוסאי לפיכך דמי לה מעשה אלי של שבת דהיפך בו

אֵלָּה וְרַב־יִשְׂרָאֵל סִבֵּר סִרְמָה וְחִיבֵי נֹר מְקוֹם שְׂאֵין עֹשִׂין צִי מוֹם אֲלוֹ מְקוֹם שְׂעוֹשִׂין צִי מוֹם בְּעֵל מוֹם
צִי מוֹם בְּמוֹמֵם נְמִי לִיתְסִירִי. לְהַטִּיל צִי מוֹם (שם 77: 171) אִין לִי אֵלָּה שְׂלֵא יִירֵד בּוֹ מוֹם. לֵא
אִמֵּר מוֹם וְאִמֵּר כָּל מוֹם תִּ"ל מוֹם. אִי תִבֵּן מוֹם וְלֵא תִבֵּן כָּל לֵא יִהִי לִי לְאִסּוּר גְּרַמָּה אֵלָּה
שֶׁ, אֲבָל עֲשִׂינִי אֲחֵר מוֹם לְאִסּוּר תַּעֲשֶׂה מוֹם מִמֶּנּוּ וְאִמֵּר כָּל מוֹם לְאִסּוּר גְּרַמָּה. (שם).